

4. **Zarzut czwarty.** Sąd nie poddał pełnej kontroli ustalenia Komisji, iż art. 101 ust. 3 TFEU nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie.
5. **Zarzut piąty.** Sąd naruszył prawo dokonując kontroli sądowej *ultra vires*, stwierdzając nowe naruszenie art. 101 ust. 1 TFEU, które nie zostało ustalone w spornej decyzji oraz zastępując w tym zakresie własną ocenę ocenę Komisji.
6. **Zarzut szósty.** Sąd nie wskazał jasných, precyzyjnych i spójnych dowodów na okoliczność popełnienia przez Generics (UK) zarzucanego naruszenia w sposób umyślny lub wyniku zaniedbania, jak wymaga tego art. 23 ust. 2 rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 1, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-590/16)

(2017/C 030/29)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Flavia Tomat i Aikaterini Kyratsou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że zgodnie z art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE ⁽¹⁾, ponieważ przyjęła i utrzymywała w mocy przepisy prawne, które umożliwiają udostępnianie produktów ropopochodnych bez pobierania podatku akcyzowego na stacjach benzynowych spółki „Katastimata Aforologiton Eidon A.E.” [Hellenic Duty Free Shops SA] w punktach granicznych Kipoi nad rzeką Evros, Kakavia i Euzone, które znajdują się w regionach graniczących z państwami trzecimi – konkretnie z Turcją, Albanią i byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zgodnie z uzasadnioną opinią z dnia 1 września 2014 r. przekazaną władzom greckim przez Komisję Grecja, zezwalając na udostępnianie produktów ropopochodnych, od których nie był pobierany podatek akcyzowy, na stacjach benzynowych zarządzanych przez spółkę „Katastimata Aforologiton Eidon A.E.” w punktach granicznych Kipoi nad rzeką Evros, Kakavia i Euzone, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie dyrektywy 2008/118 w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, gdyż nie wyszła ona z założenia, że takie udostępnianie stanowi faktyczne dopuszczenie do konsumpcji. Bezpośrednie dostarczanie pojazdom paliw na wspomnianych stacjach benzynowych stanowi dopuszczenie do konsumpcji i podlega podatkowi akcyzowemu.
2. Odstępstwa od normy ustanawiającej zasadę, że obowiązek podatkowy powstaje w państwie członkowskim, w którym następuje dopuszczenie do konsumpcji, są wyraźnie uregulowane w prawie Unii. Stosowanie uproszczonych procedur do wywozu do państw trzecich w odniesieniu do udostępniania produktów ropopochodnych podlegających podatkowi akcyzowemu jest sprzeczne z dyrektywą 2008/118, gdyż nie wchodzi w zakres stosowania jednego z właściwych przepisów tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 9.